

ELS PROBLEMES I ELS REPTES DE LA IMMIGRACIÓ

Litzie V. Peña Mora.
IES Júlia Minguell. Tutora: Joana Ferrer. 2n de Batxillerat.

INTRODUCCIÓ

El fenomen migratori és una condició inherent a l'espècie humana. Des dels inicis de la humanitat, molts homes i dones han marxat del lloc on van néixer, han emigrat. La majoria ho han fet per motius econòmics, polítics, religiosos o senzillament per afany d'aventura.

És per això que he posat tot el meu interès en aquest conflicte perquè m'hi sento identificada. Per a moltes persones sembla que la raó del conflicte és la intolerància o que sembla que nosaltres, els immigrants, ens estiguem apoderant del que és propi de la vostra comunitat: feina, cultura, tradicions, ciutadania, etc.

El meu treball està dividit en sis apartats en la part teòrica i tres en la part pràctica. Per a la part teòrica vaig cercar informació sobre el concepte d'immigració, les causes d'aquesta (econòmiques, polítiques, etc.), també les onades d'immigracions al segle XX a Badalona, els canvis dels barris i les seves construccions arran d'aquest efecte migratori provinent principalment de províncies espanyoles.

He volgut aprofundir un tema amb el qual estic relacionada i familiaritzada, per dir-ho d'alguna manera. Però a part d'això, he volgut conèixer els costums i tradicions d'una comunitat que fins ara ha estat indiferent per a mi, que és la comunitat pakistanesa, i donar a conèixer una comunitat que ha estat indiferent per a tots, que és la boliviana. Com estan formades les estructures familiars, les seves característiques, els vincles i contactes entre els que resideixen aquí i els seus familiars que estan fora, com poden arreglar els papers pel camí del reagrupament laboral i els problemes que comporta, els nens immigrants i els seus drets; les dimensions de les llars i finalment les feines dels països d'origen i les que majoritàriament realitzen aquí.

Quant a la part pràctica, em vaig interessar en un vídeo on es veu en quines condicions es troben els immigrants i els seus costums. Vaig passar unes enquestes al meu institut (professors, i alumnes de 1n i 2n batxillerat) per saber les opinions sobre la immigració a l'actualitat; també vaig entrevistar dues persones immigrants de diferents zones: un pakistanès i una boliviana.

Tots els moviments de població tenen un fort impacte socioeconòmic, polític i cultural tant en els països d'origen com en els de destinació. De fet, no ens és gens estrany veure que quan una persona aconsegueix un cert èxit després d'haver emigrat no tan sols se'n beneficia ella i la seva família, sinó també el país del qual prové i allà on ha anat. Per al país d'origen, les divises, que a escala local poden significar una millora important per a la família, a escala estatal, representen una ajuda destacable al creixement econòmic. Per una altra banda, el país acollidor aconsegueix donar resposta a una determinada necessitat de mà d'obra.

Però la immigració no tan sols implica un enriquiment econòmic, sinó també l'entrada de capital humà en un país. "L'immigrant és per naturalesa un element actiu, emprenedor, generador de riquesa i, a termini mitjà, de llocs de treball per a altres."

Malgrat que les migracions són un fenomen universal i complex, que s'ha produït al llarg de la història de la humanitat, i que comporta dificultats i problemes ben coneguts per als qui emigren, per als qui resten i per als qui reben, sempre s'han proposat solucions més o menys parcials i molt diferenciades en cada cas.

Així, si analitzéssim altres fenòmens amb les mateixes característiques, globals i universals, potser el de les migracions seria l'únic que no ha tingut un tractament homogeni i, encara menys, consensuat i universal. Potser un dels motius d'aquest fet és que, malgrat que tot moviment migratori respon a necessitats i demandes implícites o explícites, tant per part del territori

d'origen com del d'acollida, en realitat són molt poques les persones que realment desitgen emigrar i pocs, també, els qui desitgen rebre persones foranes.

La resignació a acceptar un fet no desitjat, que en moltes ocasions es presenta com a temporal, és, probablement, el que ha fet que no es plantegés amb força una política global que liderés i consensués quins han de ser els mínims assegurats de tota política migratòria; que establís, en definitiva, quins han de ser els drets i els deures dels immigrants, i també, els dels governs emissors i receptors.

Hi ha doncs, generalment, un gran decalatge entre l'impacte econòmic dels immigrants i els nivells de protecció social que reben ells i les seves famílies.

CAUSES DE LES MIGRACIONS

Les raons per migrar dels immigrants són diverses, tan diverses com ells mateixos: millorar la situació econòmica o professional, ampliar estudis, conèixer món, fugir del seu país d'origen per raons polítiques, reunir-se amb la família, aconseguir assistència mèdica inexistente al país d'origen, o allunyar-se d'un entorn social o de situacions personals sovint conflictives "per començar una nova vida". Tot i que les raons econòmiques i les raons polítiques solen capitalitzar les respostes, en la presa de decisió –i encara més en la reflexió que fan sobre la presa de decisió– s'ha de tenir en compte una influència de factors que sol sintetitzar el benefici individual. En la mobilitat s'avalua el càlcul d'un benefici comparant les condicions de vida en el país d'origen i les expectatives de millora d'aquestes condicions a llarg termini en el mateix país d'origen, generada directament pels guanys de la migració. Millora individual o millora familiar, sense que el terme família correspongui aquí per força a la família nuclear que la persona migrant pugui constituir.

CONCLUSIÓ

Aquest treball m'ha ajudat a conèixer més profundament els problemes més importants d'un immigrant a l'hora de marxar del seu país. Les raons per les quals han d'anar-se'n són molt àmplies. La majoria de la gent pensa que els immigrants abandonen el seu país per problemes econòmics o polítics, però no és solament això, sinó també per qüestions culturals, per ampliar els estudis, per tenir un futur més prometedor, o també per tornar a estar novament amb tota la família junta.

Pel que fa a Badalona al segle XX, em va sorprendre que aquesta localitat hagi crescut arran de la immigració de persones provinents principalment de la zona sud d'Espanya, i que ells hagin construït totes els edificis per poder tenir un lloc on viure, i tenir una bona feina per a poder tenir unes millors condicions de vida i un bon futur.

Estic satisfeta per haver pogut conèixer la comunitat pakistanesa perquè tenia moltes dubtes sobre diversos elements d'aquesta societat, i també d'haver tingut l'oportunitat d'aprofundir els meus coneixements sobre la comunitat boliviana, que és la meva; m'he adonat que les coses són molt diferents vistes des de dins o des de fora del país d'origen; quan un és dins no veu els problemes més importants que arrossega el seu país.

Quant a les cadenes migratòries familiars i el treball, aquests són uns factors molt importants per a l'immigrant, perquè la família és l'element més apreciat per tots. En viure en un país desconegut sense el suport dels seus, la convivència es fa molt més difícil. Aquest és el moment en què es decideix endur-se la família, quan hom està segur que es trobarà en bona situació econòmica, amb una bona feina per poder fer reeixir la família sense cap problema.

Per una part em sento identificada amb el contingut d'aquest treball perquè jo vaig experimentar totes aquestes coses, perquè també sóc immigrant i vaig patir a causa de molts factors, com

per exemple la integració en un lloc nou, trobar a faltar el meu país, les mirades de les persones amb un gest de racisme, etc.

Em va agradar fer el paper d'entrevistadora de les dues persones que van emigrar, perquè he pogut veure les seves experiències i les seves opinions de la societat espanyola.

Amb les enquestes que vaig passar, he trobat gent racista però també gent tolerant; amb això vull dir que per l'opinió o l'acció d'unes quantes persones no es pot generalitzar i creure que tots pensem igual i actuem de la mateixa manera.

La integració de totes les persones és un repte que avui la societat catalana (entre moltes altres) té al davant i que una primera manera d'afrontar-la és coneixent la situació i el punt de vista de totes les comunitats. Diria que solament des del coneixement es pot assolir el repte.